

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan sveder, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbisa hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnishvo „Slov. Narodu“.

Agostino Depretis.

Skoro ne bode nobenega več onih mož, ki so pod ponosnim gaslom „Italia farà da se“ gradili zjednjene Italije novo državno poslopje. Viktor Emanuel, Cavour, Garibaldi, Mazzini, Sella, Min ghetti, Massinco d' Azeglio, Ricasoli vsi so morali v hladni grob, sedaj pa se jim je pridružil še se-danji ministerski predsednik Depretis, umrši pre-tekli petek v svojem rojstvenem mestu, v Stradelli.

Depretis si ni stekel tolike bojne slave kakor Garibaldi, primerjati ga ne moremo s fenomenalno nadarjenim Cavourjem, niti s pokojnim Sello, ki je tako radikalno ozdravil italijanske finance, a bil je mož, kakeršnega so baš sedaj Italijani potrebovali, ki si je v vsakem položaji znal pomagati, ki je umel združevati sicer popolnem nasprotné elemente, ki je bil v obče tako uplivna oseba in tolika avto-ritéta, da je osemkrat bil načelnik kabineta in vsega vkupe v svojih rokah imel dvajset minister-

skih portfeljev. Oskrhoval je zapored ministerstvo notranjih in vnanih zadev, ministerstvo financ, mor-narice in sploh vsako, kakor je baš potreba na-nesla. Kjer si nobeden ni več znal pomoči, nastopil je on in s krepko roko poprijel za krmilo.

Za našo državo bil je zaradi tega posebne važnosti, ker se mora ravno Depretisu pripisovati, da se je Italija pridružila nemško-avstrijski zvezi, da je vsled tega nekoliko polegel bojni klic „Trieste e Trento,“ irredenta pa vsaj malce utihnila. In to ni bilo malo delo, kajti takozvani pentarhisti Cairoli, Crispi, Nicotera, Zanardelli, Baccarini, izredno uplivni in slavni možje bili so proti zvezi z Avstrijo in Nemčijo in nagibali so na francosko stran. A De-pretis umel je tudi takej opoziciji nasproti vzdržati se, da še več, najodličnejši mej pentarhi, Crispi sam ustopil je v Depretisov kabinet, s tem takorekoč oporekel svoje prejšnje nazore ter postal zagovornik zveze v Avstrijo in Nemčijo.

Res je sicer, da vse take zveze nemajo stalne vrednosti, da se jutri lahko podere, kar je bilo še včeraj trdno kakor zid, da je italijanska politika dosledno ravnala se po svojega velikega mojstra „Machiavellija“ pravilih in da italijanski državniki v odločilnem trenutku kaj radi prestopijo na tisto stran, kjer se brez velike nevarnosti največ dobička ponuja, — a gotovo je, da je Depretis s svojim previdnim državiškim postopanjem svoje domovini veliko koristil, da je bil pospeševatelj miru.

Italija izgubila je z Depretisom izbornega dr-žavnika, ki tje v vsem svojem življenji imel samo jeden smoter: Kolikor možno koristiti do-movini svoji. Temu smotru bile je zvest v vseh položajih, ko je z Garibaldijem bil v Siciliji, pozneje ondu prodiktator, ko je stopil v ministerstvo, iz slednjega pa mej opozicijo in bil nje vodja, in na-posled, ko je bolehen in v visoki starosti (75 let) prevzel zopet ministersko predsedstvo. Žalovali bodo po njem, kajti takih značajev, kakor je bil Depretis je le malo, tudi politiki so redki, ki bi znali, kakor on, uporabiti vsako priliko in ki bi imeli toliko pri-stašev za seboj.

Zategadelj je zelo važno, kdo bode stopil na njegovo mesto. Brzjavno se poroča, da je začasno prevzel Crispi vnane zadeve. Bode li Crispi, kot bivši pentarhist, nadaljeval Depretisovo politiko, ali

pa krenil na drugo stran, pokazala bode bližnja bodočnost.

Egiptska konvencija.

(Konec.)

V Nemčiji sedaj veje Franciji sovražna sapa, in zategadelj je bil Bismarck pripravljen pomagati Angležem, da bi le škodoval Francozom. Na Du-naji se navadno ravna po migljeh iz Berolina. V Rimu pa kljub ideji panlatinizma ne morejo pozabiti, da so Francozi Italijane v Tunisu prehi-teli in da bi tudi glede Tripolisa utegnili imeti svoje posebne nazore.

Samo Rusija je odločno podpirala Francoze in so jo pri tem vodili tudi drugi oziri. V Egiptu sedaj Rusi nemajo taci neposrednih koristij kakor Francozi, toda vedeli so, če gredo v tej zadevi Francozom na roko, da si bodo še bolj zagotovili pomoč Francije, ko bi je kedaj potrebovali, hkratu se pa maščevali nad Angleži, ki jim delajo ovire na Balkanu. Ko so Turki videli, da je Rusija odločno na francoske strani, neso se upali ustreči angleškim željam. Pogodba se ni ratifikovala in Angleži neso dobili nobene zakonite pravice, da bi smeli ostati v Egiptu. Nasledki tega koraka so se kmalu začeli čutiti. V Berolinu so bili kar besni, da se baš za-radi Rusije ni posrečilo škodovati Francozom. Glo-boko je bila razžaljena Bismarkova oholost, kajti spoznal je, da njegova beseda ni več odločilna. Iz-dal je hitro povelje, da se začne boj proti ruskemu rublju, ki pa tudi ne obeta posebnega uspeha. V Berolinu imajo silno naduho, kajti očivestno je, da je Rusija res pripravljena kaj storiti, da si pridobi prijateljstvo Francije, da tedaj rusko prijateljstvo do Francozov ni le platonično, ampak dejansko, ki se utegne vsak čas obrniti proti Nemcem. Veliki železni kancler vidi, da mu ne bode več moči pri-dobiti si prijateljstva ruskega, ker v Peterburgu višje cenijo prijateljstvo Francije, katero so si zagotovili baš s svojim postopanjem v egiptskem vprašanji.

Rusko odločno postopanje je pa tudi našlo mogočen odmev v Angliji. Angleški državniki že spoznavajo, da brez Rusije ne morejo ničesar do-seči in angleški vladni listi že priporočajo prijatelj-stvo z Rusijo. V afganskem vprašanji so Angleži prijenjali kolikor so le mogli, da so se le sporaz-

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Deveto poglavje.

(Dalje.)

Henrik je ta vprašanja nagloma stavil drugo za drugim, ker Mabel je na vsako kot na prvo sicer nemo pa kaj pomenljivo odgovarjala. Potem je pristavil ves osupljen in začuden v obraz jej gledajoč: „Kaj, ti se le trenotek nisi slepila o pravem stanji? Kaj ti se nisi dala varati vsemu preroko-vanju o boljši bodočnosti? Kaj ti si že začetkom vedela, da smo ugonobljena rodovina in vender si se delala toli radostno, kot bi bili na vrhunci po-svetne sreče, ter si toli pridno delala, kot bi te bil najbolj bliščeči smoter vodil? Tega bi ne bil veroval o nebenej ženski. Mabel, ti si pač angelj!“

„O, ne, jaz nisem angelj!“ rekla je pogledavši ga z malim smehljajem. „Mi tudi nismo ugonobljena

rodovina. Jaz sem se naučila ceniti dom in če je še toli skromen. In ko bi ne bilo njegove omame, na katero kar misliti ne morem, lahko bi bili še srečni. Ti in dečka in jaz moramo vsi priznati, da smo dosta bolje preživeli to zimo nego prejšnjo.“

„Da, v najbolj vzvišenem in najboljšem po-menu; vsi smo o tem prepričani, rekel je Henrik; „tu vsi vemo, komu se imamo za to zahvaliti. Ti in jaz sva bila le lena psa,“ nadaljeval je najbolj priljubljenemu psu na glavo potrkjavši; a zadnjih šest mesecev vsaj nisva nič slabega storila in jeden izmej naju ni vsaj popolnoma izgubil časa, odkar so seme dobrih sklepov vanj zasejali. Da, Mabel, tvoja pridnost in potrpežljivost sta mi bili ob enem graja in spodbada. Sklenil sem, da ne bodem dalje trot v panji; čem se lotiti dela.“

V Henrikovem glasu bila je neka možata res-nost, ki ni nikakor dopuščala dvojiti o njegovi od-kritosrčnosti. Mabel mu je z glasom in obrazom iz-razovala živo zanimanje in veliko veselje nad nje-govimi besedami, kar ga je osrčevalo, da se je še bolj na drobno razodel.

Podoba je bila, da se mladenič dolge zimske mesece ni pečal le z lovom, če prav mu je neki

lov bil povod, da se je v njem prebudil čut, ki ga je naposled k imenitnim sklepom dovedel. Šel bil je dalje nego navadno od doma ter je z nekaterimi mladimi angleškimi častniki iz Kanade zasledoval jelena, ki se je bil pred kratkim v pokrajini pri-kazal. Ker ga je bil lov toli razvnel, ločil se je komaj proti koncu kratkega zimskega dne od tova-rišev. V mraku in temi se je zmotil ter nekaj ur zašel. Sledkar ga je vodila prijazna luč k nekej leseni koči in našel je bil pribežališče. Bila je koča Indijanca, ki ga je bil že jedenkrat pri jednaki pri-liko gostoljubno sprejel.

Takrat pa Henrik ni bil jedini gost Indijancev. Došel je bil že drug lovec in pred vrati je ležal jelen, katerega je bil srečniši njegov tekmeec ustrelil. Ta srečni lovec ni bil nobeden izmej Henrikovih tovarišev, ampak le slučajno je bil naletel jelena. Tuje je bil mladenič, malo let starejši od Henrika. V tesni hiši sta se došla nehoté približala drug drugemu in se prav naravno mej seboj seznanila. To znanje se je še bolj utrdilo drugi dan, ki staga skupaj preživela.

Vse vedenje izkušenega lovca je precej v njem kazalo gospoda od stanu (gentleman); njegova izve-

umeli z Rusi in zatrjuje se, da se hočejo tudi zastran balkanskih zadev sporazumeti. Angleški listi, na čelu jim „Daily Telegraph“ pa že prav iskreno razpravljajo koristi, ki bi nastale Angleški v zvezi z Rusijo. Sedaj ko sta se ti dve svetovni državi v Aziji pobotali, nimate več prave preporne točke. Bolgarska bila je Angležem važna le zaradi tega, ker so v Sofiji varovali svoje srednje azijske koristi, sedaj pa ko je slednja zadeva uravnana, ne bodo bolgarskim pustolovcem na ljubo žrtvovali niti zlata, niti drugega blaga.

Tak je sedaj položaj in v Berlinu ga izvestno neso veseli. Nemčija doživela je v Carigradu velik poraz in namesto boja mej „somom in slonom“ utegne nastati prava prijateljska zveza mej Rusijo in Anglijo. Tudi Bismarck utegne na svoje stare dni spoznati, kako resničen je pregovor: „Sreča je opoteča.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. julija.

Ko se zopet snide državni zbor, bode mu vlada predložila več novih zakonskih načrtov. Minister notranjih zadev bode predložil načrt zakona ob osnovi državnega zdravstvenega urada; pravosodni minister načrt zakona o nekaterih premembah civilnega pravnega postopnika; trgovski minister načrta zakonov o varstvu malih posestnikov in o krošnjarenju; finančni minister načrt zakona o reformi dohodarine in nov sladorni zakon; naučni minister več predlog ob osnovi in razširjenju učilišč.

Ko bodo razpisane dopolnilne volitve za češki deželni zbor, snide se v Pragi shod nemških zaupnih mož z vsega Češkega. Shod bode postavil kandidate z ozirom na nasvete okrajnih volilnih odborov. V mestih in kmetijskih občinah bodo skoro povsod zmagali pri dopolnilnih volitvah liberalci, kajti srednja stranka se volitve ne bode udeležila. Samo v trgovskih zbornicah izgubili bodo levičarji nekaj mandatorov.

Ogerska vlada je tudi povišala učnino na gimnazijah, če tudi ne znatno. Naučno ministerstvo se nadeja, da bodo sedaj dijaki manj silili v gimnazije, ki so prenapolnene, in bolj obiskovali realke in obrtne šole, ki imajo jako malo učencev. Ta naredba pa velja le za državne gimnazije, katere pobajajo pred vsem katoliki in židje; pravoslavni in protestantje pa imajo svoje gimnazije, katere sami vzdržujejo in jim sami določujejo šolnino. Nova naredba bode torej pred vsem zadela le katoliške, manj premožne starše ter imela posledico, da se bode število katoliških učencev po gimnazijah pomajšalo. število židovskih pa pomnožilo, kajti bo gatejši židje bodo pač lahko zmagovali šolnino. Za nje bode tem ugodnejše, čim manj bode katoliških dijakov.

Vnanje države.

Avstrijski minister vnanjih zadev grof Kalnoky in nemški kancelar snideta se v Kissingenu. Knez Bismarck pride že jutri v Kissingen, kdaj pa Kalnoky, še ni določeno. Letošnji shod omenjenih državnikov je velike važnosti, ker se v kratkem utegnejo premeniti odnosi mej evropskimi državami. Anglija se bolj približuje Rusiji, bolgarsko vprašanje se je z izvolitvijo Koburžana spravilo v tek in v Italiji se utegne premeniti vnanja politika, ker je umrl Depretis in je sedanje ministerstvo dalo svojo ostavko. O vsem tem se bodeta baje po svetovala Bismarck in Kalnoky.

Bolgarska vlada se pogaja z „Länderbanko“ zaradi posojila. Pogajanja pa sedaj ne obetajo uspeha. „Länderbank“ stavi jako neugodne pogoje in mej

druzim tudi želi, da bi se še počakalo, da se stvari kaj uredé v Bolgariji. — Grajenje železnice se kaj hitro nadaljuje. Pri Vakarelu se že pokladajo reljisi. Samo veliki vijadukt pri Pobit-Kumeku bode nekoliko zakasnil odprtje železnice in dela v Dragomanskem prelazu se tudi bolj počasi vrše. Nadejati se je, da se otvori železnica že jeseni za privatni promet družbe, oficijalno se bode pa otvorila spomladi.

V Srbiji se sedaj vrše občinske volitve v lepem redu. V največ krajih so voljeni liberalni župani.

Turški sultan je trikrat bivšemu velikemu vezirju, Sajd paši, ponujal veliko vezirstvo. Sajd se je vedno izgovarjal, da zaradi slabega zdravja vlade ne more več prevzeti. Sultan mu je celo očital, da ni lepo živeti od države, pa ne opravljati nobene službe. Tudi to očitanje ni imelo nikacega uspeha in Sajd paša prišel je pri sultanu v nemilost.

Mej člani lige francoskih patrijotov se prikazuje razpor. Mnogim ni prav, da njen častni predsednik Dérouté ruje proti sedanji vladi in dela za Boulangerja ter hoče takoj vojno z Nemčijo. Provincijalni odbori lige patrijotov želé, da se še ohrani mir, da se Francija bolje pripravi za boj. Mnogi so že odpovedali centralnim odborom v Parizu, ker obsojajo Déroutéovo nestrpljivost.

Belgijska zbornica zavrgla je predlog, da se razširi volilna pravica. Proti predlogu so glasovali vsi konservativci, ki se bojé, da bi zgubili večino v zbornici, ko bi delavci dobili volilno pravico. Mej delavci je odklonenje omenjenega predloga vzbudilo veliko nevoljo. Agitacija za razširjenje volilne pravice je vedno večja. Liberalni in radikalni listi vedno energičneje zahtevajo razširjenje volilne pravice, celo taki, ki so dosedaj dosledno pobijale občno volilno pravico. Društva se na shodih izrekaajo za liberalnejši volilni red. Konservativni listi pa pobijajo občno volilno pravico, trdeč, da bi bil to prvi korak do socialne države, in tako strašijo premožnejše stanovce.

Nemški listi se zopet bolj bavijo s holandskim prestolonasledstvom. „National Zeitung“ dokazuje, da ima vojvoda Nassavski pravico do prestola velike vojvodine Luksenburške, katera je sedaj združena z Holandijo, ko umrje holandski kralj, ki ima samo jedno hčer. Nemška vlada bode tudi energično podpirala pravice vojvode Nassavskega, kar je čisto naravno, ker se bode potem povečala tudi moč Nemčije.

Dopisi.

Iz Kozjanskega okraja 30. julija. [Izv. dopis.] (Zelo čudno!) Letos poteče šestletna doba našemu okrajnemu šolskemu совету, katerega voli vsakih 6 let okrajni zastop. Povsod drugod je volil novi okrajni zastop ta novi okrajni šolski svet, pri nas zgodilo se bo pa nekaj nenavadnega, čudnega, česar še dozdaj ni bilo: Mesto da bi se sklical novi okrajni zastop, kateri si je že 21. t. m. načelnštvo izbral, sklical se je stari okrajni zastop, to je zastop, kateri že postavno več ne obstoji, katerega doba in delovanje je že poteklo z dnem, ko se je razpisala volitev za nov okrajni zastop na 16. avgusta t. l., da bo volil nov okrajni šolski svet!! —

Človek se mora čuditi, da se bodo ljudje, kateri neso več okrajni zastop, ki so samo to nekaj bili, so pa sedaj samo privatne osebe, morejo klicati, da volijo tako važen šolski organ, akoravno nemajo za tako važen čin potrebne postavne oblasti. Mi nečemo za sedaj delati o tem nečutenem činu komentarjev, nego omenjamo le, da kakor se nam zagotavlja novi izvoljeni zastopniki okrajnega za-

stopa, ne bodo mirno prenašali, da se njim odtegne najvažnija njihova pravica, nego bodo storili vse postavne korake, da se pride v okoli tej nepostavnosti.

Zakaj se tako strašno mudi z izvolitvijo novega šolskega sveta, da se še ne more počakati, da bi cesar potrdil načelnštvo novega okrajnega zastopa in to začelo postavno svoje delovanje? Odgovor vemo, pa —

Konečno omenjam, da je stari okrajni zastop v večini nemčursk, v novem pa je izmej 32 zastopnikov 21 narodnih in le 11 nemčurskih. —

Iz Brežic 30. julija (Izv. dop.) Dne 20. julija t. l. poslovil se je od nas vodja tukajšnje c. kr. okrajne sodnije, g. dr. A. Nemančič. Kot pristav Celjske okrožne sodnije bil je imenovan pred jednim letom namestnikom bolnega okrajnega sodnika g. A. Cantoni-ja. Ne le kot jurist bistrega uma in kot energičen sodnijski vodja, ampak tudi kot mož skrajne točnosti, ter uljudnega in prijaznega vedenja priljubil se je vsestransko v kratkem času in zelo žal nam je, da ga je osoda pozvala na prejšnje mesto. Prepričan naj bode, da ga spremljajo simpatije vsega Brežkega okraja.

Vsekako moramo čestitati onemu sodnijskemu okraju, kojemu bode g. doktor Nemančič imenovan okrajnim sodnikom.

Iz Mirnapeške okolice 29. julija [Izv. dop.] Kateri pravi rodoljub bi se ne veselil nad napredkom svojega naroda? Kako naidušeno mora pozdravljati vsako podjetje, službo na korist narodu svojemu, ter isto podpirati z vsemi silami! Naš narod se probuja in zaveda svojega poklica! Po mestih in trgih snujejo se društva in zavodi službe v prospeh duševnega in gmotnega stanja! In temu vzgledu začele so polagoma slediti tudi vasi. To slednji pak je ravno veselo znamenje, da se že tudi naš čvrsti oratar zaveda svojih dolžnostij do domovine in naroda svojega!

Slednji čas obračajo posebno pozornost na se gasilna društva. Potrebnost istih je tako očividna, da so se začela ista osnovati že tudi po vaseh in selih. In ravno svečanost, katera se je vršila pri osnovanju nekega gasilnega društva ali požarne brambe, je predmet tega kratkega dopisa.

V prijazni farni vasi Mirnapeči, na državni cesti skoro v sredi mej Novim mestom in Trebnjem, rodila se je misel osnovati lastno gasilno društvo. Žilavi vstrajnosti in žrtvoljubnosti tamošnjih vaščanov s pomočjo podpore, katero so si v to blago svrhu izprosili, posrečilo se je oživotvoriti to toli potrebno društvo.

Duša vsemu temu telovanju sta bila tamošnji nadučitelj g. Karol Krištof in pa rodoljubna obitelj Rusova.

Svečanost blagoslovljenja brizgalne se je vršila 17. julija t. l. Na jutro istega dne ob 7. uri bil je odhod iz Mirnapeči po brizgalno v Novomesto. Gasilno društvo Novomeško je pričakovalo došlece na kapitelskem hribu ter jih tam pozdravilo po svojem načelniku. Ob 11. uri dopoldne se je vršila na glavnem trgu pred mestno hišo izročitev brizgalne in kmalu potem povratek v Mirnapeč, kjer je bil prihod pozdravljen z gromenjem možnarjev. Ob treh popoldne se je vršilo blagoslovljenje brizgalne. — Blagoslovil jo je visokočastiti gospod župnik z asistenco dveh duhovnikov. Te slovesnosti udele-

denost in olikanost pa sta pričali, da je mož ne navadne darovitosti. Vse njegove besede v pogovoru so se odlikovale po vzvišenih nazorih in po olikanem ukusu, njegova naobraženost pa je bila kaj obširna, kajti kaj izvedeno in pametno je govoril sedaj o zunanjih državnih razmerah, sedaj o podrobnostih kmetijstva v zahodnih pokrajinah. Zlasti v kmetijstvu je imel vkljubo svoje mladosti premnogo izkušenj ter se je naidušeno in srčno zanimal za razvitek in napredek vseh zakladov, katere mu je obširna njegova kmetija ponujala. Njegova zemljišča niso bila preveč daleč od gospod Vaughanovih zemljišč. Henrik je kaj pazno poslušal mladega tujca, ki je s kaj živimi besedami o srečnih svojih uspehih v poljedelstvu in o prečudovitih skoro neverjetnih žetvah pripovedoval. Ta naidušenost za plodno zemljo je Henrika prvokrat opozarjala na nenavadno priliko, da bi isto na zemljišči svojega očeta poskusil.

Gospod Vaughan je bil pokrajino res kupil le za rečni namen, a ta je obsegala tudi obširne kosove najrodovitnejšega polja, ki pa je sedaj bilo golo in neobdelano. Treba je bilo le previdnosti in ustrpnosti, in zemljišča bi dajala najbogatejše žetve.

Obširna polja, ki so bila pridnega začetnika prevarala, lahko so že bogato obdarovala potrpežljivega kmetovalca; dočim je oče mislil le na zlato žetve, lahko je sin sejal in žel.

Tako prebujena čestihlepnost tudi ni imela umreti pomanjkanja spodbuje. Henrik se je bil slučajno seznanil v lasteljem izgledne kmetije; isti slučaj mu je tudi pridobil previdnega svetovalca in razumnega prijatelja, moža kaj močnega in krepostnega značaja, ki nikjer ni brez blagodejnega upliva. Ker je tudi vedno pred očmi imel toli nesebične in vzvišene smotre, bili so ti porok, da je je svoj upliv zmeraj na pravo stran obračal. Vrh tega bila je podoba, da mu je Henrika blagostanje sosebno pri srci, in na vso moč ga je utrjeval v močatih namerah ter mu pomagal, je izvršiti. Povabil ga je, naj ga obišče na njegovi svojini; razložil mu je zanimljive nade iz lastne izkušnje ter ga je spremljeval, ko sta preiskovala ona očina zemljišča, ki so bila za poljedelstvo najbolj ugodna.

Začetkom spomladi dozoreli so Henrikovi načrti; in sam se je močno trudil, da bi jih izvršil. V delu je že bila priprosta hiša, v katerej je imel prvi čas bivati. Pomišljeval se je le, da bi Mabeli

to naznanil, ker jej ni hotel povedati tudi vseh drugih resnic, ki so bile z njegovim sklepom sklenene, kajti bal se je, da bi te njene nade uničile.

Mislil ni na oni ženski nagon, ki se o razdrobljeni sreči ni lahko varal, ter ni preudaril sile ženskega srca, katera se je nad nesrečo uspenjala. Zbog tega tudi ni pričakoval radostnega veselja, katero so njegovi načrti toplosrčni in sočutni sestrji izbujali. Prav po nje novem ukusu je bila misel na delo, kajti sklenil je bil blago zemljo razoravati; tudi je upanemu poboljšanju, rekel bi, pečat utisnil, ker se je s toliko gorečnostjo delu posvetil. Če se je česa zanj bala, bila je lenoba, kajti lenoba, gnusoba kot resnično pravi stara prislovica. Ta izkušnja je sedaj minula. S proroškimi očmi je Mabel lahko gledala v bodočnost ter videla, da je nekaj toli lehkomišelnosti brat, čegar lenoba in neumnost je pogostoma grenko objokavala, postal krepek, čislani in koristen državljani.

„Henrik, hudo te bode pogrešali,“ rekla je, ko jej je bil vse načrte in nade razložil; „pa oh! kako srečen bodeš! in kako zelo se bode mo mi zanimali za tvojo kmetijo in tvoje nade!“

žila so se gasilna društva iz Novegamesta, Toplic in Trebnjega in mnogo odlične gospode iz Novegamesta, Trebnjega, Mokronoga, Toplic, Žužemberka, in Doberniča.

Po dovršeni blagoslovitvi stopi belo oblečena deklica pred navzočnega gosp. okrajnega glavarja ter pozdravlja v kratkem in mično sestavljenem govoru vse navzočne. Po dovršenem oficijalnem delu so se podali vsi na prostore rodoljubne rodovine Rusov, katere je bila isti slavnosti primerno okrasila z zastavami, zelenjem in primernimi napisi. Tudi sta bila dva lepa slavoloka, jeden postavljen na Novomeški strani, drugi na Trebanjski.

Tu je bila potem prava narodna veselica. Govor za govorom, napitnica za napitnico. Najprvo je načelnik novega Mirnopenskega gasilnega društva gosp. Karol Krištof, opisal nastanek društva in konečno napil navzočnemu okrajnemu glavarju, kot načelniku Nj. veličanstva.

Potem so se vršile zdravilice in zahvalnice. Mej vsemi pa so bile najbolj pomenljive besede g. Frana Šukljeja, našega državnega in drželnega poslanca, kateri je v svojem govoru poudarjal, da je treba v popolno jedinstvo gasilnih društev tudi jednotnega narodnega vелеvanja.

Veselica trajala je pozno v noč.

H koncu tega kratkega obrisa pa naj bode opomnjeno, da je Mirnapeč v tem marsikateri večji kraj prekosila in pokazala, da se z dobro voljo in vstrajnim naporom premaga vse težave, držeč se gasla „pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal.“

Iz št. Vida pri Brdu 30. julija. (Požar. Vratnica.) Včeraj opoludne unela se je v naši vasi na krat — uzroka še ne vemo — v Breclnikovi hiši slamnata streha, in v kratkem času, od jedne do dveh bilo je osem poslopij, posestva petih gospodarjev v plamenu. Huda vročina zadnjih dnij osušila je bila strehe tako, da so se užigale in gorele, kakor s špiritom polite, in navzlic krepkemu naporu prihitelih ljudij, ki so gasili, kar se je dalo, ni bilo misliti o rešitvi prizadetih stavb. Glavna skrb gasilcev se je morala zjediniti na lokalizovanje ognja in to se je tudi posrečilo. V zadnjem odločilnem trenutku dospela je po naši ravno odšli pošti pozvana Domžalska požarna bramba — brzjava še sedaj nemamo. skopram se je storilo vse, kar je treba in kar se je zahtevalo, — in ta je rešila vso vas. Vrli gasilci so udušili v kratkem času ogenj, in ker je bil tudi veter ponehal, ni se bilo bati, da požar napreduje. Čujemo, da se bode občinski zastop na Prevojah, kamor spada vas št. Vid, še posebe zahvalil hrabrim vatrogascem, ter je društvu namenil primerno darilo za njihove namene. Želeti bi bilo, da se tudi v nas kaj stori za osnovo jednacega društva, potreba je očita, le volje manjka, še bolj pa radodarnosti. Pa sedaj se bo menda vender kaj storilo.

Poleg te nezgode, ki je uničila blagostanje peterih gospodarjev, preti naši občini še druga nesreča: vratnica, ona zavrtna vratna bolezen, ki je zahtevala v sosedni vasi Koseze, že mnogo žrtev. Na rojstvenem domu pesnika Koseskega umrli so v dveh dneh trije krepki dečki. Ravno tako mrjo po drugih hišah, in tudi v št. Vidu se je oglasila ta smrtonosna pošast. In če vprašamo: kaj store poklicane oblasti, — kaj stori okrajno glavarstvo,

kaj stori občinsko predstojništvo? In kaj store zdravniki? Jeden in sicer jeden najbolj poklicanih je rekel — imena za sedaj ne imenujemo, — „kadar bo hujše, bom pa zopet prišel“ in to naj bode za danes dovolj! Kadar bo hujše, bo pa tudi zopet prišel Vaš dopisnik.

Z Rakeka 31. julija. [Izv. dop.] O sklepu šole v 28. dan julija t. l. priredil je tukajšni sl. krajni šolski svet s pomočjo tukajšnjih šolskih prijateljev in dobrotnikov otrokom prav prijeten in vesel dan. Ob 8. uri zjutraj bila je sv. maša z zahvalno pesnijo. Točno ob 2. uri popoldne zbere se šolska mladež v krasnih šolskih prostorih in potem se podamo z domačimi prijatelji k šol. veselici na Ložko blizu Cerknice, pol ure daleč k razvalinam nekdanjega slavnega samostana. — Tu so se našej veselici pridružili še nekateri sosedje iz prijazne Cerknice. — Šolska mladež bila je prav dobro pogoščena z različnimi jedili in pijačami, in imela je telovadne igre. Gosp. katehet jim je jako umestne zabave prirejal, peli, deklamovali in veselili so se do mraka. A le prehitro prišel je čas ločitve. in v noči pevaje smo korakali proti domu ter poslovali in podali roke v znamenje odkritosrčnega prijateljstva in skupnega sodelovanja na šolskem polju v blagor šolstvu in celi soseski. Lepo je bilo videti šolske otroke, kako so se ljubeznjivo in mило zahvaljevali svojim učiteljem in šolskim prijateljem. V imenu šolske mladeži se na tem mestu iskreno zahvaljujemo vsem šolskim dobrotnikom, ki so k tej veselici kaj pripomogli. Bog jim povrni stotero. Živeli!

Domače stvari.

— (Z Vrhnike) se nam poroča, da je pri včerajšnjem volilnem shodu bil g. Alojzij Krajgher ednogišno postavljen za kandidata. Navzočih je bilo 51 volilcev. Od nasprotne stranke se nikdo ni udeležil shoda.

— (Umrl) je preteklo soboto g. Marko Jelovšek, jako znani veleposestnik in tovarnar na Vrhniki, za otrpljenjem srca. Pogreb je danes popoldne ob 6. uri.

— (Vseh čeških izletnikov) bode 400. Na to število omejil je udeležbo Praški odbor.

— (Z Gorenjskega in Notranjskega) dohajajo nam glasi, kako se pripravljajo za bratov Čehov vsprejem. Na vsaki postaji bode pozdrav in ne samo kraji ob železnici, tudi oddaljene vasi bodo zastopane pri udeležbi. Pokazalo se bode pri tej priliki, da naš narod umeje ceniti prihod bratov s severja in da je slovanska vzajemnost že prešla v meso in kri.

— (V semenišče Ljubljansko) oglasilo se je 40 kandidatov. Ker za vse te ne bode prostora, morali bodo v Celovec in Gorico, kjer je pomanjkanje duhovnikov zelo pereče.

— (Gospod okrajni predstojnik Fran Trtnik) oddal je mestnemu magistratu za Dolenjce po toči ponesrečene nabrani znesek 27 gld. 50 kr.

— (Za Dolenčev spomenik) nabranih je po zadnjem izkazu v „Edinosti“ 583 gld.

— (Iz Idrije:) Slavna narodna društva in vse deputacije, ki se bodo Wolfove slavnosti, oziroma „banketa“ in vožnje iz Logatca do Idrije in nazaj udeležile, prosim, da blagovolijo najpozneje

do 8. avgusta naznaniti število udeležencev gosp. Vinkotu Lapajnetu v Idriji.

— (Zbor političnega društva „Edinost“), ki je bil dne 29. julija, je sklenil, da bode list „Edinost“ po dozdanjem programu dalje izhajal. Upravištvu prepustilo se je do prihodnjega občnega zbora Dolenčevi tiskarni.

— (Domača umetnost.) Naš rojak gosp. J. Petkovšek, ki je dlje časa bival v Monakovem in v Parizu, dovršil je ravnokar prav lepo sliko, katera bode od jutri naprej razstavljena v gospoda Matijana prodajalnici na Dunajski cesti. Slika je v velikih dimenzijah, dva metra visoka in predstavlja „Slove neveste od matere.“ Obe podobi sta dobro pogojeni, zlasti podoba neveste nam ugaja. Prijatelje domače umetnosti opozarjamo na ta najnovejši proizvod, ki priča o g. Petkovškega nadarjenosti in spretnosti.

— (Na Triglavu) otvorili so včeraj novo, turistom namenjeno koč. Vseh gostov, voditeljev in nosilcev bilo je do 120 osob. Včeraj zjutraj odpravili so se na Triglav, katerega vrh je obiskalo 85 osob, mej njimi 12letna deklica. Ker je kranjskemu oddelku planinskega društva g. Dežman načelnik in ker so bili pri otvoritvi zastopniki iz Berolina, Draždan, Monakovega, iz avstrijskih krajev pa taki možje, kakor je dr. Glantschnigg iz Celja, si vsak lahko misli, kake goste je včeraj imel sivi naš Triglav.

— (Okrajni odbor ptujski) sestavljen je tako: Načelnik: dr. Fr. Juctela, namestnik o. Benedikt Hrtiš, odborniki: Ferdo Ralsp, Fran Kaiser, Martin Kranjc, Anton Greif, Andrej Jurca.

— (Letno poročilo trirazredne ljudske šole v Mengši) ima na prvem mestu prav prikladen članek „Varujte ptčke!“ ki ga je spisal g. H. Paternost. Iz šolske kronike posnamemo, da je to šolo obiskovalo 137 dečkov, 121 deklic, vkupe 258 otrok, izmed katerih jih je bilo 178 sposobnih, 80 nesposobnih. Poročilu pridejan je tudi pregled sadnih dreves v šolskem vrtu, v katerem je, dasi se je 181 drevesec oddalo, še vedno 318 cepljenih jablan, 129 hrušk, 4 črešnje, 3 breskve, 25 marelic, 15 štiri leta starih orehov in 400 dvehletnih jabelčnih divjakov. Poučevali so na tej šoli gg: Anton Koblar, Emilija Grkman, Henrik Paternost in Anton Javoršek.

— (Premembe v Lavantinski škofiji.) Gosp. Josip Simončič, duh. svetnik, dekan in župnik pri sv. Jurji na Ščavnici, šel je v pokoj — kot provizorja sta nameščena gg: Anton Fišer pri sv. Jeri nad Laškim trgom, Adam Grušovnik pa v Vitani. — Premeščen je g. kaplan Miha Šmid iz Vitanja v Stari trg. — Razpisani sta župniji v Vitani in pri sv. Jurji na Ščavnici.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 1. avgusta. Ker sta Raynal in Perier odsotna, bosta Proust in Desclands, Ferryjevi priči. Dogovori o dvoboju bodo najbrže že danes gotovi. Boulanger je še v Clermontu, Ferry v Saint Dié.

Stradella 1. avgusta. Mestni zastop sklenil, da bode mestna zastava pol leta črna

na potovanji po Evropi naletel. Omenil sem mu to oni dan, ko je govoril, da je bil v inostrancih, a odvrnil mi je le: Mogoče.

Ker se je bližal letni čas, ko bode moral Henrik neprestano biti na svojej kmetiji, in ker nekatere priprave še neso bile dovršene, jej je to naznanilo le napovedalo njegovo slovo od nje. Nekaj tednov pozneje bival je v samskem bivališči, okoli trideset kilometrov od starega doma, katerega je sedaj le prilično za malo časa obiskoval. Oče ni zaupal njegovej ustrpnosti, ter se tudi nikakor ni zanimal za toli vsakdanje načrte. Privolil je rad v predlog, katerega mu je sin prav resno o uživanji zamljišča storil; uspeha pa ni pričakoval. Mabel pa je bila polna nad, ter je zaupala Henrikovi pridnosti in spretnosti; osrčevala ga je s trdnim zaupanjem, ter ga utrjevala z veselostnimi besedami. Henrik se je spominjal njenih obljub, ter je nanje veroval, sej je v jutro in tudi zvečer ni lenuhal. Dopoldanski in popoldanski dež je namakal in oživljal je razorano in posejano polje; sledkar je nastopila jesen in žetev je prinesla obilo dobička.

(Dalje prih.)

„Ti se tedaj ne bodeš sramovala, če bodem o nedeljah in praznikih vas doma obiskoval?“

„Sramovala? Henrik, kako ponosna bodem na tebe. Jaz bi le rada, da bi bil ti vedno pri nas; zato ne razumem popolnem, zakaj se ti zdi najboljše, da začenjaš toli oddaljena zemljišča obdelovati.“

„Iz raznih razlogov,“ odgovoril je Henrik. „Prvič tam je prevažanje neskončno ložje. Nad dva kilometra daleč meji tam zemlja z globokim prekopom in okoli dvajset kilometrov daleč je veliko rastoče mesto, kjer se bode žito neprestano lahko prodajalo. Dalje, akopram ti in jaz prav dobro znava ceniti vrednost poljedelstva ter njega potrebnost čutiva, velja vender popolnem nasprotno pri očetu, ki še vedno nad svojimi zemljekazi in načrti snuje ter na njih veliko srečo zaznamenovano vidi. Njemu bila bi neprestana muka, ko bi gledal, kako jaz za skromne namere to zemljišče razoravam. Vrh tega me je najbolj določilo, da bode kmetija mojega prijatelja Parcivala komaj pol dne hoda od moje oddaljena. Mimogredó, Mabel,“ pristavil je opazivši, kako so se jej oči zasvetile, „kaj ti že nisem povedal, da moj izvrstni sosed je sin tvoje

ljubeznjive stare gospe — in ona je zares kaj olikana stara gospa. Minuli teden sem jo prvič videl. Popraševala je seosebno po tebi in po dečkih; zagotavljala ti je svojo udanost, na katero, mislil, bi si lahko ponosna.

„Na to sem tudi ponosna,“ vskliknila je Mabel vsa radostna, „pa prav toli ponosna sem tudi, da si nje sina za prijatelja pridobil. Od take matere odgojen sin mora pač biti plemenit mož. Zakaj mi pa tega že prej nisi povedal? To premeni vse. Kolik prijeten naključek! Henrik, kako srečen si ti! V tej rodovini užival bodeš veliko veselje. Zavidam te skoro, da bodeš v bližini naše ljubeznjive gospe Parcivalove živel.“

Henrik se je smijal njeni naudušenosti, a ob istem času je tudi priznaval, da se ž njo popolnoma ujema. „Izkušnja me je učila, kako previdno naj prijateljstva sklepam, ter se ž njimi ponášam; takrat pa vender upam, da me bode Parcivalov izgled v besedah in dejanjih najbolj varoval, da ne bodem omagoval in obupaval, — zlasti, ker tebe, draga Mabel, ne bode zmeraj pri meni. Veš, zdi se mi zmeraj, da sem njegov lep obraz že nekeč videl. Ne morem si drugače misliti, da sem ga bil

zavita. Depretisu na čast postavil se bode spomenik in v Depretisovo hišo uzidal se bode spominski kamen. Nemški cesarjevič brzojavil udovi svoje sožalenje, ministra vnanjih zadev Kalnoky in Flourens brzojavila italijanski vladi sožalenje.

Carigrad 1. avgusta. Izvestje Reuterjevo: Turški poslanik na Cetinji, Djevad paša, je odgovoril, kako bi se črnogorsko mejno vprašanje rešilo. Vojno ministerstvo bavi se s tem odgovorom.

Rim 31. julija. Ministerstvo vnanjih zadev prevzel začasno Crispi.

Pariz 31. julija. „France“ javlja, da je Ferry vspregel dvoboj z Boulanger-jem in da je že imenoval svoji priči.

Tatra-Füred 31. julija. Za kralja srbskega naročenih na štiri tedne v tukajšnjem hotelu 15 sob. Kralj Milan dojde v kratkem semkaj.

Kodanj 31. julija. Grški kralj dospel semkaj. Kraljeva obitelj ga vspregela. Odpeljal se je na grad Bernstorff.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-93)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

30. julija.

Pri stonm: Smitka, dr. Piedler iz Prage. — Munk, Bergl iz Budimpešte. — Stern, Wechsler iz Gradca. — Jan-kovic iz Rogatca. — baron Kučera iz Trbiža. — Withen iz Trsta. — Stari z Reke. — Langer iz Opatije.

Pri stonm: Wysloužil, Regenhart, Erašt z Dunaja. — pl. Hohenstätten iz Pireja. — baron Berg iz Mokronoga. — Pfeiffer iz Trsta. — Putik iz Planine.

Pri avstrijskem cesarju: Roob in Milana. — Havry iz Pulja. — Kolar iz Postojne.

Tržne cene v Ljubljani

dné 30. julija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. tr.	Špeh povojen, kgr.	gl. tr.
Rež,	6.50	Surovo maslo,	90
Jedmen,	4.06	Jajce, jedno,	15
Oves,	2.92	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.06	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.22	Telečje,	50
Koruza,	5.20	Svinjsko,	60
Krompir,	—	Koštrunovo,	36
Leča,	12	Pišanec,	50
Grash,	13	Golob,	15
Fižol,	11	Seno, 100 kilo,	169
Maslo,	—	Slama,	160
Mast,	—	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen,	—	„ mehka, „	410

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. julija.	7. jutraj	738.58 mm.	23.6° C	z. svz.	jas.	—
	2. pop.	737.09 mm.	30.2° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.65 mm.	21.1° C	sl. vzh.	jas.	—
31. julija.	7. jutraj	737.76 mm.	20.9° C	sl. vzh.	jas.	—
	2. pop.	736.47 mm.	30.8° C	z. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.23 mm.	23.6° C	sl. vzh.	jas.	—

Srednja temperatura 25.0° in 25.1°, za 5.4° in 5.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 1. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gl. 81.50	—	gl. 81.55
Srebrna renta	82.80	—	82.70
Zlata renta	112.60	—	112.70
5% marcna renta	96.55	—	96.55
Akcije narodne banke	883. —	—	882. —
Kreditne akcije	282. —	—	282. —
London	125.25	—	125.10
Srebro	—	—	—
Napol.	9.94	—	9.93 1/2
C. kr. cekini	5.92	—	5.91
Nemške marke	61.50	—	61.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 129	gl. 75	kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163	—
Ogerska zlata renta 4%	101	—	—
Ogerska papirna renta 5%	87	45	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 118	50	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	75	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25	—
Kreditne srečke	100 gl. 179	—	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	107	—
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	227	50	—

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Bogu Vsemogočemu se je zljubilo po najviš-jem sklepu našega iskreno ljubljenega soproga, oziroma očeta in tast, blagorodnega gospoda

Ignacija Marka Jellouschek-a,

tovarnarja in zemlj. posestnika,

danes v dan 30. julija, ob 3. uri popoldne, po kratkem a hudem trpljenji, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče, v 72. letu svoje dobe, poklicati na oni boljši svet.

Truplo predražega ranjcega bode v ponedeljek v dan 1. avgusta ob 6. uri popoldne po svečanem blagoslovljenji preneseno iz hiše umrlega na tukajšnje pokopališče ter položeno v rodbinsko rakev.

Zadušne sv. maše se bodo služile v farni cerkvi.

Na Vrhniki v dan 30. julija 1887.

Marija Jellouschek, soproga.

Karol, Makso in Srečko Jellouschek, sinovi.

Julija Rattek, roj. Jellouschek, Valentina Jelovšek, roj. Jellouschek, Frančiška Jellouschek, hčere.

Lovrenc Rattek, c. kr. sodnijski svetnik,

Bogdan Kobal, c. kr. sodnijski pristav,

Gabrijel Jelovšek, trgovec,

zeti. (540)

Trgovina

z mešanim blagom

proda se zaradi preselitve takoj pod ugodnimi pogoji. — Več se izve pri (541-1)

A. Lavrenčič-i na Rakeku.

V Švicariji (Tivolski park)

jutri v torek dne 2. avgusta

VELIK VOJAŠKI KONCERT.

Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopenina 20 kr.

(543) Z velespoštovanjem HANS EDER.

Trgovsk pomočnik,

v 22. letu svoje dobe, izvrsten prodajalec, slovenščine in nemščine popolnem vešč, z dobrimi spričevali prvih trgovskih hiš mešanega blaga,

želi takoj sedanjo službo stalno premeniti.

Ponudbe se prosijo z žifro „A. K.“ na upravništvo tega lista. (544-1)

BUDIMSKA Rákóczy GRENČICA.
Kot gotovo uplivojoče čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebušnih boleznih, zastajani krvi, zlatelj žili, boleznih na jetrih in ledicah ter škrofuloznih boleznih, mrzlici, protinu, spuščajih, zapiranji itd. Prodaja se v vseh speerijskih in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.
Lastniki: bratje Loser v Budapešti. (307-10)

Denar,

ki se more v-niti v majhnih mesečnih obrokih, reelno, diskretno in po ceni, toda le 300 gl. in več dobé na posodo kavalirji, častniki, industrije, posestniki graščin, hiš in zemljišč, profesorji, zdravniki, uradniki, učitelji, trgovci in osebe, ki imajo pravico do pokojnine in dedščine, duhovniki in dame tu in na deželi. Naslov: F. Gurré, kreditni zavod, Gradec.

BRATA EBERL
prodajata najboljše in najcenejše
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87-135)
LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Dopisnik pod imenom „Anton A.“ izvoli naj naznaniti svoje pravo ime v Železnike. (542-1)

Služba živinozdravnika

razpisuje se v trgu Šmarje pri Jelšah (St. Marein bei Erlachstein) na Spodnjem Štajerskem za okraj Šmarjski.

Letne plače dobi 240 gl., za ogled mesa v trgu Šmarji letnih 24 gl., potem za nadgled živinskih sejmov v celem okraji od vsakega sejma po 3 gl.; pa je tudi še dovoljno privatnega posla in zaslužka.

Kdor želi prositi za to službo, mora prošnji priložiti spričevalo, da je položil prepisane skušnje, zatem da zna dobro slovenski in nemški.

Prošnje imajo se predložiti do 15. avgusta 1887 podpisnemu odboru, ki je tudi pripravljen naznaniti ostale pogoje i. t. d.

Službo mora nastopiti precej po imenovanji.

Odbor okr. zastopa v Šmarji pri Jelšah, dné 5. julija 1887.

(505-3) Načelnik: Anderlüh.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani cení sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr. Šišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Haldey, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 208 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. — Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. — Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mloerh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. — Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiethaler. — Ženstvo v slovenski narodni pesni. Govoril drd. Ivan Tavčar. — Jeanne d'Arc, devica orleanška. Govoril prof. Fr. Šuklje. — Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešeren ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novela, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Chervules, poslovenil Davorin Hostnik Velja . . . 25 kr.
Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.